

§§ 221 prvý odstavec a 223 třetí odstavec ex. ř., to jest nutno příslušnou částku uložit na úrok. V projednávaném případě nestačí výsledky rozvrhového jednání, pokud se týče to, co bylo zjištěno k tomu, by bylo rozhodnuto, zda má dávka z majetku — 847 Kč — přikázána býti z nejvyššího podání bezpodmínečně, či, jak uvedeno, zda má býti příslušná částka uložena na úrok. Nebylo jednáno o tom a není zjištěno, kdo jest osobním přímým dlužníkem dávky, zda celá dávka nebo která její část jest již splatná (§ 55 (2) zákona čis. 309/20 a § 11 zákona ze dne 21. prosince 1923, čis. 6 sb. z. a n.) a zda bylo věcné ručení způsobem shora uvedeným (prováděcí nařízení čis. 463/20) uplatněno. Pro tuto neúplnost nezbylo, než usnesení nižších soudů zrušiti a nové rozhodnutí naříditi (srovnej sb. n. s. čis. 3776 a 5412).

Čís. 7218.

Vadium a splátky na nejvyšší podání propadají na úhradu schodku a nákladů opětne dražby té nemovitosti, při jejíž dražbě bylo složeno vadium a na niž byly konány splátky, nikoliv na úhradu schodku a nákladů opětovných dražeb jiných, byť i týmž vydražitelem vydražených nemovitostí. Za tyto schodky mohou vadium a splátky z jiné dražby téhož vydražitele přijíti v úvahu jako záruka toliko jako část jmění vydražitele vůbec, na niž však, by byla stížena zástavním právem, nutno zvláště vésti exekuci.

(Rozh. ze dne 13. července 1927, Rv I 1136/27.)

Při vnucené dražbě dne 21. listopadu 1924 vydražil nemovitost čis. vl. 108 Otto W. za 49.000 Kč, složiv vadium 9031 Kč. Dále vydražil čis. vl. 142, 200 a 333, ohledně nichž byl podle § 147 ex. ř. sprostěn od složení vadia. Podáním ze dne 10. prosince 1924 oznámil Otto W. postup svých práv z vydražení Terezii F-ové, dne 17. ledna 1925 byl vyzván ku složení nejvyššího podání, dne 11. března 1925 navrhl vymáhající věřitel povolení opětne dražby, podáním ze dne 13. března 1925 oznámil Otto W. poukázání 15.000 Kč k částečnému zapravení nejvyššího podání. Podáním ze dne 18. dubna 1925 opravili Otto W. a Terezie F-ová částečné složení nejvyššího podání prohlášením, by složeného peníze bylo použito pro čis. vložky 108. Dne 22. dubna 1925 byla povolena opětne dražba. Dne 23. září 1925 byl stanoven schodek obmeškáním vydražitele na 52.765 Kč 16 h. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se Terezie F-ová, by byla uznána nepřípustnou zajišťovací exekuce, kterou vede (§ 155 druhý odstavec ex. ř.) žalovaný jako vymáhající věřitel proti obmeškalému vydražiteli Ottonu W-ovi pro schodek a náklady při opětne dražbě zabavením nároku obmeškalého vydražitele na vydání přebytku z nejvyššího podání za nemovitost vl. č. 108, pokud se týče zabavením nároku Ottona W-a na vydání splátky 15.000 Kč, složené na nejvyšší podání. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Pokud žalobkyně odůvodňovala nepřipustnost exekuce tím, že na ni Otto W. převedl svá práva z příklepu nemovitosti vl. č. 108 a že na základě tohoto převodu ze svého složila splátku 15.000 Kč na nejvyšší podání, a pokud odvolací soud žalobu o tyto skutečnosti se opírající zamítl s odůvodněním, že se vydražitel postoupením práv z příklepu nemůže sprostí povinností z vydražení, nanejvýš že se nemůže postupem tím sprostí povinností k zaplacení nejvyššího podání ani ručení za schodek a za náklady opětovné dražby a za ostatní obmeškáním způsobené škody a mimo to, že splátka 15.000 Kč byla složena jménem Ottona W-a a platí za jeho splátku, dovolání proti zamítnutí žaloby z tohoto důvodu podáno není a netřeba se oním důvodem zabývat. Dovolání směřuje proti odvolacímu rozsudku potud, pokud odvolací soud neuznal exekuci za nepřipustnou přes to, že, jak žalobkyně tvrdila, Otto W. žalobkyni před zahájením exekuce postoupil svůj exekucí postižený nárok na vydání splátky 15.000 Kč. Podle stanoviska odvolacího soudu jest exekuce přes tvrzený postup přípustna proto, že splátka 15.000 Kč byla při postupu stížena zákonným zástavním právem podle § 155 ex. ř. pro vymáhaný schodek a náklady opětovné dražby v sumě 52.765 Kč 16 h, jež vadiem nejsou kryty, a tudíž postup, ježto státi se mohl a stal se se zachováním onoho zákonného zástavního práva, nemůže býti na překážku exekuci, když se jí ono zákonné zástavní právo toliko provádí. Toto stanovisko napadá dovolání a dlužno uznati, že právem. Jak uvedeno, vychází odvolací soud z názoru, že splátka 15.000 Kč jest stížena zákonným zástavním právem pro schodek a náklady opětovné dražby v sumě 52.765 Kč 16 h. S názorem tímto podle stavu věcí v tomto případě nelze souhlasiti. Řečených 52.765 Kč 16 h jest podle pravoplatného usnesení exekučního soudu ze dne 23. září 1925 souhrnem schodků a nákladů opětovné dražby několika nemovitostí Ottonem W-em vydražených. Splátka 15.000 Kč nebyla složena na nejvyšší podání za všechny Ottonem W-em dne 21. listopadu 1924 vydražené nemovitosti, nýbrž, jak usnesením rekursního soudu ze dne 2. července 1925 bylo pravoplatně rozhodnuto, jest to splátka jen na nejvyšší podání za nemovitost vl. č. 108 a má jí dle tohoto usnesení býti použito toliko jako splátky na toto nejvyšší podání. Dražbu, pokud se týče opětovnou dražbu nemovitosti vl. č. 108 nelze v jedno spojovati s dražbou, pokud se týče s dražbami ostatních nemovitostí Ottonem W-em dne 21. listopadu 1924 vydražených, i když jest tu též vydražitel, též povinný a dražby provedeny v témže řízení. Jde o různé samostatné nemovitosti a, jak případně dovodil rekursní soud v usnesení ze dne 2. července 1925, jest pohlížeti na dražby nemovitostí Ottonem W-em vydražených jako na různé, navzájem pro každou nemovitost samostatné dražby. Není pochybnosti a plyne též z ustanovení §§ 148, 149 a 215 čís. 3 ex. ř., že, propadají-li podle

§ 155 druhý odstavec ex. ř. vadium a splátky na nejvyšší podání na úhradu schodku a nákladů opětne dražby, propadají vadium a splátky toliko na úhradu schodku a nákladů opětne dražby nemovitosti, při jejíž dražbě bylo složeno vadium a na niž byly konány splátky. Jen za tento schodek a za tyto náklady postihuje vadium a složené splátky zákonné zástavní právo a nikoli za schodky a náklady opětných dražeb jiných nemovitostí tímžte vydražitelem jako v tomto případě vydražených. Za schodky a náklady jiných opětných dražeb mohou vadium a splátky z oné dražby téhož vydražitele přijíti v úvahu jako záruka toliko jako část jmění vydražitele vůbec, na niž však, by zástavním právem byla stížena, nutno podle § 155 druhý odstavec ex. ř. vésti zvlášť exekuci. Podle usnesení exekučního soudu ze dne 23. září 1925 činí schodek při opětne dražbě nemovitosti vl. č. 108 toliko 3.810 Kč, k čemuž přistupuje jen ještě poměrná část nákladů opětne dražby oné nemovitosti. Podle toho, co bylo uvedeno, postihovalo by zákonné zástavní právo splátku 15.000 Kč pouze za tento schodek a za tuto část nákladů opětne dražby a nikoli, jak mylně za to má odvolací soud, za celých 52.765 Kč 16 h. Než žalobkyně tvrdí dále, že ani za oněch 3.810 Kč a za případné náklady opětne dražby nemovitosti vl. č. 108 zákonné zástavní právo splátku 15.000 Kč nepostihuje, protože tento schodek a tyto náklady jsou prý kryty a došly úhrady z vadia, jež bylo složeno při dražbě nemovitosti vl. čís. 108. Kdyby tomu tak bylo a toto tvrzení žalobkyně bylo zjištěno jako pravdivé, nebyla by splátka zákonným zástavním právem, pro které jest exekuce podle názoru odvolacího soudu přípustna, stížena vůbec. — Se zamítnutím žaloby, jak se stalo v napadeném rozsudku přes žalobkyni tvrzený postup, dle toho, co uvedeno, souhlasiti nelze. Aby rozhodnuto býti mohlo, zdali postoupení nároku na vydání splátky 15.000 Kč na žalobkyni, exekuci na tento nárok vylučuje (§ 37 ex. ř.), nutno vzhledem k tomu, co shora uvedeno, jednati o tom a zjištiti, zdali schodek a náklady opětne dražby nemovitosti vl. č. 108 jsou kryty, pokud se týče byly uhrazeny vadiem složeným při dražbě této nemovitosti, zdali a kdy, zdali před zahájením exekuce byl žalobkyni nárok na vydání splátky 15.000 Kč postoupen a vzhledem k námitkám žalovaného o nicotnosti tvrzeného postupu podle § 879 obč. zák., pokud se týče o jeho bezúčinnosti podle § 2 čís. 2 odpůrčího zákona nutno i v tomto směru jednati a učiniti potřebná zjištění. Protože se tak nestalo a řízení v obou nižších stolicích po této stránce jest neúplným a tudíž vadným (§ 503 čís. 2 c. ř. s.), nezbylo než po rozumu §§ 510, 496 čís. 2 a 3 c. ř. s. rozsudky obou nižších soudů zrušiti a věc odkázati do první stolice k novému jednání a rozhodnutí.

Čís. 7219.

Sudiště podle řu 99 j. n.

Z toho, že žalovaný popírá pohledávku, o niž žalobce opírá příslušnost soudu, neplyne ještě, že pohledávky té nemá.

(Rozh. ze dne 13. července 1927, R II 225/27.)